

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

26.03.2000 Nr 12 (222)

*Tobie chwala i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!*

WIELKI JUBILEUSZ NARODZENIA PAŃSKIEGO

Wielki Jubileusz Zbawienia w Roku 2000 to nie tylko przypomnienie wydarzeń sprzed 2000 lat, ani nie tylko celebracja, czyli uroczysty obchód tych wydarzeń, ale aktualne sakramentalne uobecnienie i urzeczywistnienie wielkich tajemnic zbawienia. Chronologicznie jest to co prawda przypomnienie początku ery chrześcijańskiej, która liczy się od narodzenia Chrystusa za czasów rzymskiego „Cezara Augusta ... gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz”, jednak już w samej Ewangelii przesłania o tym wydarzeniu nie zamyka się w podaniu tylko historycznych okoliczności, które towarzyszyły narodzeniu Chrystusa w Betlejem. Sprowadza się ono w głównej swojej treści do uroczystego proklamowania całej ludzkości radosnej nowiny objawionej przez Boga i ogłoszonej ustami aniołów: „Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.

Zarówno słowo „dziś”, jak i wyraz: „wam”, mają wymiar uniwersalny, powszechny. W takim samym znaczeniu, jak do historycznej chwili narodzenia i do bezpośrednich adresatów na polach Betlejemskich, wyrażenia te odnoszą się do każdego czasu i miejsca na ziemi oraz do każdego kolejnego pokolenia, pośród którego urzeczywistnia się dzieło zbawienia. Stąd w wymiarze liturgii, w której równocześnie uobecnia i urzeczywistnia się dzieło zbawienia, prawda ta wyrażona zostaje w słowach: „zwiastuję wszystkim narodom radosną nowinę: < Oto nasz Bóg, Zbawca przychodzi>. Przychodzi do pokolenia żyjącego w Roku Pańskim 2000.

Wielkie wołanie Jana Pawła II: „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”, rozlegające się od początku tego pontyfikatu, które stało się hasłem Wielkiego Jubileuszu, odnosi się do tego właśnie przyjscia. Zbawienie to mocą Ducha Świętego urzeczywistnia się w słowie Bożym i sakramentach, i wyraża się w łasce nawrócenia, pojednania, c.d. str. 2

James C. Dobson

Dom pełen serca

Kiedy opadną emocje

Zagrożeniem dla małżeństwa są nie tyle kłótnie, ile raczej to, co po nich następuje. Konflikty zdarzają się niemal w każdym małżeństwie i niekoniecznie prowadzą do rozpadu związku. Słowna utarczka, która nie przekracza rozsądnych granic, może nawet przewietrzyć atmosferę i dać małżonkom szansę wyrzucenia z siebie złości, co przynosi ulgę. Bardziej niebezpieczna jest sytuacja, kiedy potyczka już się skończyła. W udanych związkach partnerzy potrafią sobie wybaczyć niedawne animozje. Kłótnia kończy się w takich wypadkach kompromisem, porozumieniem.

Jednak małżeństwa pozbawione silnych fundamentów pozostawiają swoje konflikty nierozwiązane. W konsekwencji każda kłótnia pociąga za sobą następną. Takiemu małżeństwu należy radzić, aby każdy z partnerów zwrócił baczną uwagę na rozwój sytuacji po skończonej kłótni. Czy powiedzieliście bądź czyniliście cokolwiek, co mogło zranić współmałżonka? Zamiast wyolbrzymiać nieporozumienia, przeproście, jeśli wasze słowa obrażały partnera. Zastanówcie się wspólnie, co tak naprawdę stanowi przedmiot sporu i jak go rozwiązać. Musicie być świadomi tego, co należy poprawić w waszym związku – jeżeli będziecie unikali konfrontacji z problemami, będą one zżerać wasz związek od środka i doprowadzą do katastrofy.

Apostoł Paweł doskonale rozumiał tę zasadę. „Niech słońce nie zachodzi nad zagniewaniem waszym!” - to również doskonała rada dla małżonków.

c.d. ze str 1

odpuszczenia win i grzechów, w pogłębianiu wiary, umocnieniu nadziei, ożywieniu miłości, stanowi właściwy miernik i kryterium skuteczności łaski Wielkiego Jubileuszu Zbawienia. ...

„Jubileusz, czyli <rok łaski od Pana>, jest cechą charakterystyczną całej działalności Chrystusa, a nie tylko chronologicznym określeniem trwania tej działalności”. Rozciąga się on zatem także na działalność sakramentalną w Kościele po wszystkie czasy. Wyraża się w sposób szczególny w trwałej obecności Chrystusa w Kościele: w miłosierdziu, w przebaczeniu udzielanym grzesznikom i w głoszeniu radosnej nowiny o zbawieniu wszystkim pokoleniom, „aż do skończenia świata”. Łaska Jubileuszu stanowi trwały znak obecności Boga „bogatego w miłosierdzie” pośród swego ludu. Z tego właśnie względu Rok Jubileuszowy jest równocześnie „Rokiem Miłosierdzia”.

Dziś tj. 26.03.2000 r

NIEDZIELA 3 W Po-
stu. Dziś po Sumie

Gorzkie Zale □ W tym
tygodniu Mszy św. nie

będzie □ W piątek Droga Krzyżowa godz.
17⁰⁰ bez Mszy św. □ W sobotę I sobota
miesiąca. Msza św. o godz. 7⁰⁰ rano. □ W
najbliższą niedzielę składka Mszalna będzie
przeznaczona na Seminarium Duchowne w
Przemyślu. □ U nas nie będzie w tym roku
rekolekcji Wielkopostnych, dlatego, że od
22 - 29 września będą Misje parafialne.

„ Idźcie więc na cały świat i nauczajcie
wszystkie narody, udzielając

im chrztu w imię Ojca i Sy-
na i Ducha Świętego. Uczcie
je zachowywać wszystko, co
wam przykazałem”. **W**
tym tygodniu za łaskę chrztu
św. Dziękują: 27.03 Bartosz

Czaja, Tadeusz Czaja, Kamil Dziadowicz,
Arkadiusz Szuba; 28.03 Zofia Mikosz; 30.03
Wojciech Lipka; 31.03 Katarzyna Lawera;
2.04 Damian Czaja, Piotr Długosz, Dawid
Kolanko, Alicja Niemczyk.

Małżeństwo i rodzina należą do najcen-
niejszych dóbr ludzkości. Stanowią pod-
stawową komórkę ludzkiej

społeczności. „Szczęście
osoby i społeczności ludz-
kiej oraz chrześcijańskiej
wiąże się ściśle z pomyślną
sytuacją wspólnoty małżeńskiej i rodzin-
nej. **Za łaskę sakramentu małżeństwa**
dziękują w rocznicę jego zawarcia: 29-
.03 Zofia i Bronisław Guzik; 30.03 Da-
nuta i Edward Sęp

Żywot wieczny – Módlmy się za na-
szych zmarłych, i polecamy
ich miłosierdziu Bożemu,
zawsze a zwłaszcza w rocz-
nicę śmierci: 27.03 + katar-
zyna Kozubal; 29.03 + Jan
Jasiński; 31.03 + Franciszka
Twardowska; 2.04 Zbigniew

Gruszczyński **Wieczny odpoczywanie**
racz im dać Panie!

Jerozolima – Wieczernik,
23.03.2000

O godz. 7.30 Ojciec Święty rozpoczął
sprawowanie Eucharystii w Wieczerni-
ku, gdzie Chrystus spożył Ostatnią Wie-
czerzę z Apostołami. Mszę św. koncele-
browali kardynałowie, biskupi i kapłani.
Liturgia sprawowana była w języku ła-
cińskim.

Jan Paweł II wspominał ważne wydarze-
nia z Wieczernika: Ostatnią Wieczerzę,
ustanowienie Eucharystii, ogłoszenie no-
wego przykazania miłości, obiecanie i
zesłanie Ducha Świętego. Oto dlaczego
chciałem powrócić jako głowa Kościoła
do tego miejsca, źródła Kościoła – po-
wiedział Jan Paweł II.

W Wieczerniku Papież podpisał „List do
kapłanów na Wielki Czwartek”, jaki
każdego roku kieruje do wszystkich du-
chownych na całym świecie.

Skupienie i wzruszenie widoczne było na
twarzy Ojca Świętego gdy odprawiał
Mszę w Wieczerniku. Jan Paweł II mo-
dlił się w miejscu, gdzie 2000 lat temu
Chrystus ustanowił Eucharystię i Kapłań-
stwo. „Ogromnie pragnąłem tu przy-
być” - wyznał Jan Paweł II rozpoczynając
Mszę. Eucharystia ta była pierwszą
Mszą od kilkuset lat. Decyzją władz izra-
elskich nie odprawia się tam liturgii by
zachować neutralność tego miejsca i
uniknąć konfliktów. Zaraz po zakończe-
niu Mszy rozdzwoniły się dzwony. Po-
dobnie było podczas przyjazdu Jana Paw-
ła II do Wieczernika.

Jerozolima - Yad Vashem, 23.03.2000

Jan Paweł II złożył wizytę w Instytucie Yad
Vashem w Jerozolimie. W Namiocie Wspo-
mnień przemówienia wygłosili Papież i Pre-
mier Izraela, obydwa wyrazili swoje reflek-
sje na temat zagłady żydów.

Tutaj jesteśmy przeniknięci krzykiem lamen-
tu pomordowanych żydów, nikt nie może za-
pomnieć i ignorować tego, co się wydarzyło -
mówił Ojciec Święty. Jan Paweł II wspomi-
nał swoich przyjaciół i sąsiadów pochodzenia
żydowskiego; wielu z nich zginęło w obozach
zagłady, niektórzy ocalili. Papież zwrócił
uwagę, że tylko ideologia bez Boga mogła
doprowadzić do eksterminacji na tak wielką
skale.

Ehud Barak nazwał pobyt Jana Pawła II w
Yad Vashem wizytą uzdrowienia i podzięko-
wał Papieżowi za stanowcze potępienie anty-
semityzmu. Premier Izraela wspominał m.in.
swoich dziadków, którzy poprzez
Umschlagplatz w Warszawie trafili do obozu
zagłady w Treblince.

Po części oficjalnej doszło do spotkania wy-
raźnie wzruszonego Ojca Świętego z żydami
pochodzącymi z Wadowic.

III NIEDZIELA WIELKIEGO

POSTU B

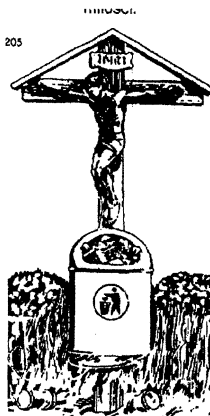
Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. ¹⁴ W świątyni napotkał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. ¹⁵ Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucał monety bankierów, a stoły powywracał.

„Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”-
Także w zakry-
stii w kościele
parafialnym w
Wietrznie.

Przepraszam bardzo wszystkich starszych, którym wygodniej jest wchodzić do kościoła bocznym wejściem, że będzie ono zamknięte. Proszę to znosić w duchu wiary i miłości do świętego miejsca.

205

Ukrzyżowany przybity jako dekoracja pojemnika na śmieci. A jednak nawet tu jesteś na właściwym miejscu. Przyjmujesz wszystkie nasze śmieci w swej bezgranicznej miłości.

Stwórz, Boże, we mnie serce czyste

i odnów we mnie moc ducha

Nie odrzucaj mnie od swego oblicza

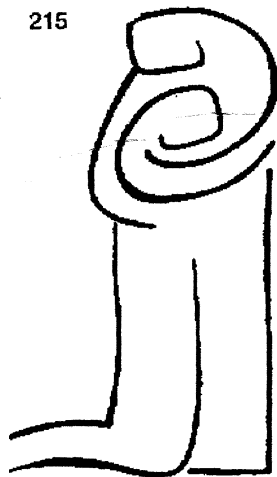
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Przywróć mi radość Twojego zbawienia

i wzmocnij mnie duchem ofiarnym. Ps 51

Předwielkanocny czas pokuty jest dla tych, którzy wiedzą, że uciekają. Uciekają przed bólem prawdy. Uciekają od codziennej modlitwy. Uciekają przed konsekwencjami miłości. Uciekają przed danym słowem. A jest przecież Bóg, który mówi: Poczekaj, nie uciekaj! Nie musisz uciekać. Zawróć. Wróć do siebie. Nie musisz się niczego obawiać. Twoim jedynym zagrożeniem jest ucieczka motywowana stale nasilającym się obłędem ucieczki. Powróć do siebie w duchu prawdy, modlitwy i miłości. Wtedy nastanie Wielkanoc w Twoim życiu – wyrwiesz się z pęt wiecznej ucieczki jak zmartwychwstały Pan z pęt śmierci.

215

Powrót do siebie

A. Simoon